ఆకాశం అంచునుండి మేఘపుంజాలు ... ఏదో పని మునుచుకు వస్తున్నట్టుగా ఒడిఒడిగా పరుగిడ సాగాయి.

పాలేరు ... మీద సాగిపోతున్నది రత్తయ్య రెండెడ్ల బండి ... నీరసంగా ... సాగింది.

"హహో, హహో" అంటూ పగ్గం లాగి ఎడ్లను ఆపాడు.

... ఉంది. రత్తయ్య బండిమీద నుండి దూకి, ... బండి కిందకు చేరాడు.

... తలుపులు ... ఆకులుగుండా ... త్వరంగా దృష్టి సారించాడు. ఎదురుగా ఒక గుడిసె కనబడింది. గాలికి వాన జల్లు ... లేచిన ముఖం మీదకు విసిర్తాయి. బండి క్రింది నుండి ఇవతలికి వచ్చి, ఆ గుడిసె ముందున్న చిన్న వసారా లోకి పరుగెత్తాడు. ... ఎదురు తడికెలు ఉన్నాయి ఆ గుడిసెకు. పైన తాటాకు కప్పు ఉంది.

వసారాలో నిలబడి చుట్టూ ఒకసారి చూశాడు. పరిసరాల్లో ఇళ్ళేమీ లేవు. ఇక్కడ ఎవరు వేసుకున్నారో గాని ఆ గుడిసె, ... బాగానే ఉన్నదే! అనుకున్నాడు.

... ఉన్న ఆ వాతావరణంలో ... చుట్ట కాల్చాలని బుద్ధి పుట్టింది. ... మడిలో మడిచిన చుట్టని తడిమి తీశాడు. వానజల్లు ... ఉండి ఉండి గుడిసె ... దాటి ... తున్నది.

చుట్ట కోసం మునిపంటితో కొరికి, "ఎవరీ ఇంట్లో ఏమో" అన్నాడు.

"ఎవరు బావా?" అంటూ ... ఇవతలికి వచ్చింది.

"... అగ్గి ఇస్తారా?" అన్నాడు.

... బాటమీద నిలిచి ఉన్న ... లోపలికి వెళ్ళి, ... పెట్టుకు వచ్చింది ... అందుకుని చుట్ట ముట్టించి, ... నేలమీద ... "... ఏమీ ... వెళ్ళిపోతాను" అన్నాడు.

"దానికేముంది, బావా" అన్నది. ... వెళ్ళిపోతే బాగుండు ..., "అమ్మాయ్, ... పేడు ..." అన్నది. లోపలి నుండి కళ్యాణి వచ్చి, నేలమీద ఉన్న పేడు వంగి తీస్తుంటే రత్తయ్య పరకాయించి చూసి, "నీ కూతురేమిటి?" అన్నాడు.

"అవును, బాబూ" అన్నది వసుంధర పేడు తీసుకుని గిరుక్కున లోపలికి వెళ్ళిపో[illegible] కళ్యాణి.

[illegible] చుట్ట కాలుస్తూ దట్ట[illegible] పొగ వదులుతున్నాడు. గాలి చల్లచల్లగా తగులుతూంది.

"[illegible]శ్వరరావు లేరన్లే ఉండి జనసంచారం లేని ఈ పొలిమేరలో ఎలా ఉండగలుగుతున్నారు? ఇబ్బందిగా లేదూ" అన్నాడు.

ఆ మాటలకు వసుంధర కొంచెం కలవరపడింది. పైటచెంగు ఛాతీ మీదకు మరొక చుట్టు తిప్పుకుంది.

రత్తయ్య వసుంధర వంక చూశాడు. అతనికి ఏదో చూచాయగా గుర్తు వచ్చింది. అతని నుదురు ముడతలు పడింది. పెదాలు గట్టిగా బిగించి, బాగా దమ్ము లాగి భారీగా పొగ వదిలాడు. ఆ పొగలోనుండి ఆమె వంక పరీక్షగానే చూస్తూ, "నీవు వసుంధర గదూ?" అన్నాడు. ఆమె కళవళ పడుతూ "అవును, మీ కెలా తెలుసు" అన్నది.

అతడు చెమ్మగిల్లిన ఆ [illegible] కూర్చున్నాడు గత విషయాల్ని గుర్తు తెచ్చుకుంటూ.

". . . అతణ్ణి నమ్మి ఇల్లు వదిలి అతనితో లేచి వచ్చాను సిటీకి. . . నేను మిమ్మల్ని ఆ నాడే అడిగాను, మీరు కట్టుకున్న భర్తేనా అతగాడు అని. . . అవునని బొంకారు. . . పైగా మీ విషయాలలో జోక్యం కలిగించుకో వద్దని నన్ను గద్దించారు."

"అబద్ధం, శుద్ధ అబద్ధం" అని అరిచింది వసుంధర. మళ్ళీ అతని వంక కంగారు పడుతూ చూసింది. రత్తయ్య నిశ్చలంగా కూర్చున్నాడు. అతని పెదవుల కొననుంచీ తేలికగా నవ్వు ప్రసరించింది, విషయాల్ని కప్పిపుచ్చటానికి ఆమె చేస్తున్న ప్రయత్నం చూసి.

అకస్మాత్తుగా ఏదో గుర్తు వచ్చి, "మీరు... మీరు..." అన్నది.

"అవును. . . నేనే. . . అతడు ఎక్కువగా నా టాక్సీనే పిలుస్తుండే వాడు. . . అతడు నిన్ను వెంటబెట్టుకుని నా టాక్సీలో ఎక్కడెక్కడి తీసుకెళుతూండేవాడో అన్నీ నాకు తెలుసు. కారులో వెనక సీట్లో మీ ఇద్దరూ కూర్చుని ఒకటే ఎకఎకలు, పకపకలు. పట్టు పగ్గాలే ఉండేవి కావు."

వసుంధర మీదుగా భయం ఒక అలలా దూసుకు వెళ్ళింది.

"మీరు. . . టాక్సీ డ్రైవరు రత్నాకర్ కదూ?" అన్నది. ఆమె కంఠ స్వరంలో వణుకు స్పష్టంగానే తెలిసి పోతునది.

> షబిలీ
>
> [illegible]
>
> అందరం ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చాం. మనం పుట్టకముందు ఈ [illegible] మన [illegible]
>
> [illegible]

అతనికి విరక్తితో కూడిన నిశ్వాసం వచ్చింది.

అవును. . . అదినదే. . . అతడు పాప పుట్టిన తరవాత నీ దగ్గరకు రావడం తగ్గించాడు. . . ఎప్పుడో ఒకసారి వచ్చి పోతుండేవాడు. . .నా టాక్సీ వాడకం తగ్గిపోయింది. . . తరవాత పూర్తిగా నిన్ను వదిలి వెళ్ళిపోయాడు . . . నిన్ను [illegible] వెలి వేసింది. . . నీ [illegible] చూసి అప్పుడే అడిగాను 'అతడు నా భర్తే'నని ఎంతో గొప్పగా చెప్పావుగా అని. . ."

వసుంధర ముఖం వాడిపోయింది. ఆ పాత [illegible] ఉన్నాయి. ముఖంలో అసహనం ప్రస్ఫుటంగా కనబడుతూంది.

"ఆగండి, రత్నాకర్‌గారూ. నా పాత జీవితాన్ని గుర్తు చేసుకోవద్దు. . . అది అంతా ఒక కలగా భావించాను. ఆ జీవితాన్ని మరిచిపోయాను" అన్నది ఉద్వేగంతో. ఆవేదన అధికంగా ఉండటం వల్ల ఆ మాటలు అంటున్నప్పుడు ఆయాసం వచ్చింది.

తల్లి మాటలు కొన్ని వినబడి, కొన్ని వినబడక "అమ్మా" అంటూ బయటకు వచ్చింది కళ్యాణి. హఠాత్తుగా కళ్యాణి తలను తన హృదయానికి హత్తుకొంటూ, "నా కళ్యాణి మాత్రం తప్పటడుగు వెయ్యకుండా నేను కాపాడుకొంటాను. నా కళ్యాణికి కళ్యాణం [illegible] తలెత్తుకు తిరిగేలా చేస్తాను. సగర్వంగా, గౌరవంగా జీవించేలా చూస్తాను" అన్నది దీక్షగా.

వాన తగ్గింది. మట్టి రోడ్డుమీద నిలిచిన ఎడ్లు అసహనంగా బండిని అటు ఇటు లాగసాగాయి. రత్తయ్య కూర్చున్న చోట నుండి లేచి, "ఓహో, ఓహో" అని గట్టిగా ఎడ్లను అక్కడినుండే అదిలించాడు. యజమాని మందలింపు విని అవి ఆగాయి.

"నా బ్రతుకూ తారుమారయింది. . . కష్టాలు కొని తెచ్చుకున్నాను . . . సంసారం చితికిపోయింది. . . ఆ సిటీలో తలెత్తుకు తిరగలేక ఈ ప్రాంతాల చేరుకున్నాను. . . నా పేరు రత్తయ్యగా మార్చుకున్నాను. . . ఈ బండి తోలు[illegible] కొని సంసారం [illegible]" అన్నాడు.

ఆ మాటలు విని వసుంధర నిట్టూర్పు విడిచింది.

"ఈ చోటు ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంది. [illegible] సౌదా లేకుండా నిర్మలంగా ఉంది. ఈ బంజరు స్థలంలో చక్కగా ఎది, పదిహేను ఇళ్ళు పడతాయి. ఇం[illegible]నికి పట్టా ఎలా సంపాదించా[illegible] చెప్పు. . . నేనూ, నా తోటి బండి వాళ్ళూ వచ్చి ఇళ్ళు వేసుకుంటాం" అన్నాడు రత్తయ్య.

"మీ రంతా వస్తే ఇకనేం—ఇక్కడ ఒక [illegible] ఇంకా పట్టా ఇవ్వలేదు. . ."

"ఇకనేం. . . మేమూ ఆక్రమణ చేస్తాం. . . తరవాతే పట్టాలు."

[illegible] కుండానే, రత్తయ్య పంచ పైకెగ దోపుకుని, "జ. . . .జ" అని ఎద్దుల్ని అక్కడనుండే హెచ్చరిస్తూ బండివైపు వెళ్ళిపోయాడు.

ఎమ్. ఎస్. వెంకటేశ్వరరావు

* * *

కొత్త పాకలతో, పిల్లా జల్లాతో ఆ బంజరుస్థలం కళకళలాడుతూంది. మారుమూల ఒంటరిగా కాపురమున్న వాళ్ళకి [illegible] కాపురాలకి తరలిరావటంతో కళ్యాణి మనసు ఆనందంతో పిల్లిమొగ్గలు వేసింది.

"బమ్మా, అమ్మా! బబ్బ, ఎన్ని కాపురాలు వచ్చాయో!" అన్నది కళ్యాణి ముఖం చేటంత చేసుకొని.

"అవునే, తల్లీ. అనుకోకుండా జరిగి పోయిం దంతా" అన్నది వసుంధర.

[illegible] కళ్యాణి [illegible] వెళ్ళి, విడ్డూరంగా ఆ పాకల్ని, అందు లోని మనుష్యుల్ని చూడసాగింది. కళ్యాణికి పదహారేళ్ళు నిండినా—మనసు మాత్రం పసితనపు [illegible]

[illegible] కట్టిన గుడ్డ [illegible] పడుకోబెట్టి [illegible] పాప తల్లి.

[illegible] కళ్యాణి మనసుకూడా పొంగి [illegible]ంగింది. ఏదో ఆలోచన తళుక్కున మెరిసి, "అమ్మా, [illegible] ఇంట్లోకి వెళ్ళింది. [illegible] తల్లి వెనకమాటుగా [illegible] కూర్చుని, "ఒక ఇంట్లో [illegible] ఉందేమ్! ఆ పాపకి అన్నప్రాసన [illegible] పిలుస్తారా? నేను [illegible]" అంది.

వెలివేయబడినందువల్ల సంఘజీవనానికి [illegible] ఆ పసిమనసు ఇరుగు [illegible] జీవించడానికి ఎంత ఆరాటపడుతున్నదో గ్రహించింది తల్లి, ఆమె మనసు కలుక్కుమంది. [illegible] ఆశ అంతరాంతరాల్లో మొలకెత్తింది.

"మన న్నెందుకు పిలవరే, తల్లీ? ఇరుగు పొరుగు అన్నాక అక్కర్లకు మనల్ని పిలవకుండా ఉంటారా? నీవూ వెళ్ళవచ్చు" [illegible]

రెండు అరచేతుల్ని ఒకసారి చరిచి గబాలున లేచి సంబరపడిపోతూ బయటకు వచ్చింది. కాని, బయటి దృశ్యాన్ని చూసి [illegible]యింది.

వెంకయ్యనాయుడు వచ్చి బంజరు స్థలమంతా చిందులు తొక్కుతున్నాడు. "ఎవడబ్బ సొమ్మని ఇక్కడ ఇళ్ళు వేసేసుకున్నారు? ఈ స్థలమంతా వెంటనే ఖాళీ చేసెయ్యండి. లేకపోతే బలవంతంగా ఈ ఇళ్ళన్నీ పీకించి వేస్తాను. నా సంగతి తెలుసునా. . ." అంటూ విజృంభించాడు.

వెంకయ్యనాయుడికి ఆ ఊళ్ళో చాలా పలుకుబడి ఉంది. అతడు జోక్యం కలిగించుకోని విషయమంటూ ఏదీ లేదు. తనకు సంబంధించని విషయాలుకూడా తనవే అంటాడు. అయినదానికీ, కానిదానికీ పేటీషన్లు పెడుతుంటాడు; కరపత్రాలు ప్రింటు చేయించి పంచి పెడుతుంటాడు, [illegible] చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేస్తుంటాడు. వెంకయ్యనాయుడుతో తగువు పడటం అనర్థమే అనుకొని ఆక్రమణదారు లంతా కలిసి ఆశ చూపారు. [illegible] పట్టాడు వెంకయ్యనాయుడు.

ఆ ఊరికి సత్రం ఒకటే ఉంది. అది ఉమ్మడిదయినా, స్వంతంగా [illegible] వెంకయ్యనాయుడు. అతనికి ఎదురు లేదు ఆ ఊళ్ళో. ఆ సత్రం దగ్గర చేరి, వచ్చి పోయే వాళ్ళకి తన తడాఖా ఏమిటో చేసి [illegible] అని అరిచి చెపుతున్నాడు.

''ఆ పని [illegible] చేయించకపోతే నా పేరు వెంకయ్యనాయుడు కాదు'' అని ఒంగినిజానం మెలి వేస్తున్నాడు. అసలు విషయం ఏమిటంటే, ఆ బంగారిస్టులన్ని కొందరికి మంజూరు చేయిస్తానని, ఆ పూచీ తనదని భరోసా ఇచ్చాడు. వాళ్ళు వచ్చారు తను మాట ఏమిటని. ''తెల్లారే టప్పటికి ఏం చేస్తానో మీరే చూస్తారుగా వెంకయ్యనాయుడు తలుచుకుంటే ఏం చేయగలడో మీకే తెలుస్తుంది. మీరు నిశ్చింతగా వెళ్ళిపోయి, రేపు కనబడండి'' అన్నాడు ధీమాగా.

ఆక్రమణదారుల గుండెల్లో గుబులు బయలుదేరిరిది.

రత్తయ్య మనసులో ఆలోచనలు అల్లుకుంటున్నాయి.

పథకం తయారుచేశాడు. ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాడు. నెమ్మదిగా వసుంధర దగ్గరకు వెళ్ళి, ''కళ్యాణి ఎంతో అందంగా ఉంటుంది'' అన్నాడు.

వసుంధర చివాలున '' ఏమిటి మీ రంటున్నది'' అన్నది.

''అబ్బే, ఏమీ లేదు. వెంకయ్యనాయుడికి స్త్రీవ్యామోహం జాస్తిగా ఉంది. ఆ ఉచ్చునుండి తప్పించుకో లేడు. మన జోలికి రాడు'' అని నెమ్మదిగా మాట జార్చాడు.

వసుంధర అర్థం చేసుకుంది. ఆమె శిరస్సు మీద పిడుగు పడ్డట్లయింది.

''నా కూతురికి పెళ్ళి చేసి ఒక ఇంటి దాన్ని చేస్తాను, రత్నాకర్'' అన్నది. ఆవేశంతో ఆమె ముక్కుపుటాలు విస్తృత మయ్యాయి.

''నీ కూతురికి పెళ్ళి చెయ్యవద్దని ఎవరన్నారు? వెంకయ్యనాయుడి అనుగ్రహం లేకుంటే మన కొంపలు ఉండవు. మనకి తిప్పలు తప్పవు. కళ్యాణిని పంపి ఈ గండం దాటించు. ఈ రహస్యం కడుపులో పెట్టి దాచుకుంటాం. నీ కూతురి పెళ్ళంటావా— తప్పకుండా జరిపిద్దాం'' అన్నాడు రత్తయ్య.

''వద్దు, బాబూ, వద్దు. మా దారి మమ్మల్ని బ్రతకనివ్వండి.'' మిక్కిలి బాధగా అన్నది వసుంధర.

''ఇంతమందిమి నీ మీద ఆధారపడి ఉన్నాం. మా కొంపలు నిలబెట్టినదాన వవుతావు. మా మాట కాదనకు. పుణ్యం కట్టుకో'' అన్నాడు రత్తయ్య.

''వద్దు, బాబూ, వద్దు.'' ఆందోళనగా అన్నది వసుంధర.

''మా కొంపలే కాదు, నీ కొంప పీకేస్తాడు. అసలు అల్లాడిపోతావు. ఏమనుకున్నావ్!'' హెచ్చరించాడు రత్తయ్య.

''అలా అనకండి, బాబూ. అమ్మాయికి ఎంతో వైభవంగా పెళ్ళి చేస్తాను'' అన్నది. ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి.

''పెళ్ళి — ఎలా చేస్తావో చూస్తానుగా? నీ గత చరిత్ర అంతా టముకు వేయిస్తాను. నీ పరువు తీసి పందిరి వేస్తాను. పెళ్ళికొడుకు చెవిలో బాకా ఊది నీ బ్రతుకు బండలు చేస్తాను. నేను చెప్పినట్లు చెయ్యకపోతే నీ అంతు తేలుస్తాను'' అన్నాడు రత్తయ్య.

''రత్తయ్య చెప్పినట్లు చెయ్యి. లేకపోతే రెండు విధాల చెడిపోతావు'' అన్నారు మిగతా ఆక్రమణదారులు. వారి చేతులలో నుండి అందుకుని ''ఇదిగో కొత్త చీర, జాకెట్టు. ఇదిగో సన్నజాజి చెండు. త్వరగా ముస్తాబు చెయ్యి'' అన్నాడు రత్తయ్య.

వసుంధర [illegible].

''అలా చూస్తావేం [illegible]'' అన్నాడు.

[illegible] హోయింది [illegible].

కళ్యాణి కూనిరాగం తీస్తూ [illegible] అల్లుకుంటూంది.

''అమ్మాయ్, బండి రత్తయ్య నీకు చీర, జాకెట్టు, సన్నజాజి చెండు తెచ్చాడు'' అన్నది వేదనగా.

కొత్త బట్టలు, పూల చెండు చూడగానే కళ్యాణి ముఖం వికసించింది.

''అమ్మా, బండి రత్తయ్య ఎంత మంచివాడే! మన మంటే ఎంత అభిమానమో! అమ్మా, ఈ చీర, జాకెట్టు చాలా బాగున్నాయి కదూ — కట్టుకోనా?'' అని అడిగింది కళ్యాణి.

''కట్టుకోవే, తల్లీ.'' వసుంధర కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. కంటితడి కనబడనీయకుండా బయటకు వచ్చింది వసుంధర.

కొత్త చీర కట్టుకొని, సన్నజాజి చెండు జడలో పెట్టుకొని బయటకు వచ్చిన కళ్యాణిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు

జీవితంలో ఆనందాన్ని, ఆహ్లాదాన్ని కలిగించే అనేక మధుర క్షణాలుంటాయి

తలనొప్పి మూలంగా
మీ ఆనందాన్ని
పాడుచేసుకోవద్దు

2 ఆస్ప్రో
తీసుకోండి
మైక్రోఫైన్ ఆస్ప్రో నొప్పిని
అతిశీఘ్రంగా తొలగించును

ASPRO
Nicholas

A.G.63.TL

వశ్చా ర్ర్యం - ఎర్రని చీర, ఒకూస్పని జాకెట్టుతో పుష్పించిందారంలా ముద్దు లొలుకుతూంది కళ్యాణి!

''రత్తయ్యమామా! బాగా ఉన్నావా?'' అన్నది కళ్యాణి.

''బండి తీసుకొచ్చాను. రా రా'' అన్నాడు రత్తయ్య.

''నే నెందుకు? ఎక్కడికి అసలు?'' అన్నది కళ్యాణి.

''వెంకయ్య నాయుడు నిన్ను చూడా లన్నారట. నిన్ను తీసుకెళ్ళటానికి వచ్చాడు రత్తయ్య మామ.'' ఉసూరుమని అన్నది వసుంధర.

''ఊఁ. రా రా. త్వరగా'' అని తొందర పెట్టాడు రత్తయ్య.

కళ్యాణిని బండిమీద ఎక్కించుకొని వెళుతుంటే, గుడిసెలోకి వెళ్ళిపోయి చీర చెంగు నోటికి అడ్డు పెట్టుకొని శిలలు ద్రవించేలా ఏడ్చింది వసుంధర.

బండి సత్రం ముందు ఆపాడు. సత్రంలోకి వెళుతూ, ''రత్తయ్యమామా, ఇప్పుడే వచ్చేస్తా. ఉండు'' అన్నది కళ్యాణి.

కళ్యాణి లోపలకు వెళ్ళగానే సత్రం తలుపులు మూతబడ్డాయి.

పంజరంలో చిక్కుకున్న పక్షిలా సత్రం కిటికీలో నుండి, రెక్కలు కొట్టు కుంటూ, ''రత్తయ్యా— రత్తయ్యా'' అని అరిచింది కళ్యాణి. రత్తయ్య తనను చూసి కూడా బండి తోలుకు వెళ్ళిపో తున్నాడు. కళ్యాణి నిర్ఘాంతపోయింది.

రత్తయ్య వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. కిటికీ తలుపులు మూతబడి ఉన్నాయి. ఎద్దుల్ని తోక మెలివేస్తూ దౌడు తీయిం చాడు, వికటంగా నవ్వుతూ.

ఆ ఉదయం ఇంట్లోకి అడుగు పెడుతూనే భోరున ఏడ్చింది కళ్యాణి. నలిగిపోయిన ముద్ద మందారంలా ఉంది కళ్యాణి. రేగిన జుట్టుతో, చిరిగిన బట్ట లతో, బెదిరిన కళ్ళతో నిర్జీవంగా ఉన్న కూతుర్ని చూసి తానూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది వసుంధర.

రత్తయ్య వచ్చాడు. ''ఇళ్ళ సంగతి ఏమయింది? అలా కొంప మునుకు పోయినట్టు ఏడుస్తున్నారే తల్లీ కూతుళ్ళూ'' అన్నాడు.

వాళ్ళు జవాబు చెప్పే పరిస్థితిలో లేరని గ్రహించాడు. ''సత్రానికి వెళ్ళి సంగతి తెలుసుకుందాం'' అని మిగతా వారిని వెంటబెట్టుకొని బయలుదేరాడు.

వెంకయ్య నాయుడు తాను భరోసా ఇచ్చిన వాళ్ళతో చెప్పుతున్నాడు. ''పట్టాలు ఇప్పిస్తాను. ఆ పూచీ నాది. సరేనా?''

ఆ మాటలు విన్న రత్తయ్యకి ప్రాణం కుదుటపడింది. వెంకయ్య నాయుణ్ణి కలుసుకొని, కృతజ్ఞతలు తెలియజేసి, అతని మెప్పు పొంది, మిగతా వారితో కలిసి తిరుగుముఖం పెట్టాడు రత్తయ్య.

ఆ రాత్రి రత్తయ్య మిగతా వారితో తీవ్రంగా రహస్యాలోచనలు జరిపాడు. ''మన మధ్యలో వసుంధర, కళ్యాణి వంటి వాళ్ళు ఉండటం మన ఆడవాళ్ళకీ, మన పిల్లలకీ, ఎవనికీ మంచిది కాదు'' అని తీర్మానించాడు.

సరిగా అర్ధరాత్రి పన్నెండు గంట లయింది.

ఒంటికి వేడి తగిలినట్లయి మెలకువ వచ్చింది వసుంధరకి. తాటాకు గుడిసె అంటుకుంది. కళ్యాణిని లేపి రెండు అంగల్లో బయటకు ఉరికింది. ''అమ్మ బాబోయ్! పాక అంటుకుపోయింది'' అని అరిచింది కళ్యాణి.

వసుంధర గుండె బాదుకుంటూ, ''కొంప అంటుకుపోయింది — నాన్న లారా! రండి — రండి, కాపాడండి — సాయంచేయండి'' అని అరిచింది.

ఆ మంటల వెలుగులో సాయంకోసం ఆశగా అటూ ఇటూ చూసింది. ఎవరి ఇళ్ళముందు వారు మౌనంగా నిలబడి ఉన్నారు. వారి చేతులలో నీళ్ళ కుండలు, నీళ్ళ బిందెలు ఉన్నాయి. ఎవరి పాకను వారు అంతకుముందే తడుపుకుని ఉన్నారు. అదనపు జాగ్రత్తకోసం వాళ్ళు చేతులలో నీళ్ళ కడవలతో, బిందెలతో ఎవరి పాకలు వారు మళ్ళీ తడుపుకో సాగారు.

''మోసం — దగా — కుట్ర!'' భయంతో వణుకుతూ అన్నది వసుంధర.

పాత తాటాకు పాక పూర్తిగా దగ్ధమై పోయింది.

వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ ఆ ప్రదేశ మంతా ఒకసారి చూసింది. తన పాక కళేబరంలా ఉంది. అటూ ఇటూ ఉన్న పాకలు వాలిన రాబందుల్లా ఉన్నాయి.

దుఃఖంతో వసుంధర గుండెలు అవిసి పోయాయి. శరీరంలో పటుత్వం సన్నగిల్లి పోయింది. తల తిరగసాగింది.

'వీళ్ళు మనుషులు కారు. వీరి మధ్య జీవించలేను. వెళ్ళిపోతాను' అని మన సులో అనుకున్నది.

కళ్యాణిని చేతపట్టుకొని వెనుదిరిగింది.

కాళ్ళ క్రింద భూమి దిగజారిపోతున్న ట్లనిపించింది.

ఓపిక తెచ్చుకుని, కూతురి భుజం

బిడ్డకు సంపూర్ణ పెరుగుదల కోసం ఆహారమిచ్చే సంబంధమైన ఉచిత ఫారెక్స్ చిన్న పుస్తకం.

డాక్టర్లు అంటున్నారు, 3 నెలలు దాటిన తరువాత, మీ బిడ్డకు సంపూర్ణ పెరుగుదలకు కావలెను ఘన ఆహారం.

మీ బిడ్డ యొక్క మొట్టమొదటి ఘన ఆహారం — ఫారెక్స్ గురించి పూర్తి వివరములను తెలుసుకోండి.

నేడే, తపాలా ఖర్చులకై 25 పై. తపాలా బిళ్లలను జతపరచి కూపన్‌ను డిపార్ట్‌మెంట్ A-5-B, పోస్టు బాక్స్ 16558, బొంబాయి-400 025కు తపాలా ద్వారా పంపండి.
(ఏ భాషలో కావలెనో తెలపండి)

మీ పేరు: ____________________
(అచ్చు అక్షరములలో)

చిరునామా: ____________________
(అచ్చు అక్షరములలో)

____

బిడ్డ యొక్క వయస్సు: __________ కావలసిన భాష: __________